

стилъ всичкия суровъ матери-
алъ, който бѣ събралъ отъ
живитѣ дейци и по малко довѣ-
ряваше на Величка Хашнова,
Марина П. Луканова и Д. Пжш-
кова, нѣмаше да имаме сега тая
каша. Той черпи ото тѣхъ вси-
чко необходимо за книгата си и
само тѣхъ вѣрва, а това е една
отъ ония капитални грѣшки, ко-
ито легнаха като основа по после-
лъ историята на предосвободи-
телната е оха. Да се базира чо-
вѣкъ на показанията на Д. Пж-
шкова, Стоянъ Куюмджията и
Пане Рогозаровъ, които не се
ползватъ съ довѣрието на сво-
итѣ граждани поради тѣхнитѣ
дѣла, които бичува Попъ
Кръстю, и да имъ вѣрва това
значи умишлино да се вадятъ
отъ лжжливи доводи несигурни
изводи.